

Maandag 20 januari

'Je kunt beter met zijn tweeën dan alleen zijn... Wanneer... een van beiden valt, helpt de ander hem weer overeind' (Pred. 4:9-10)(NBV).

Samen er doorheen.

Amy Simpson zegt: 'Toen onze kinderen vier en zes waren, ontdekte ik dat ik weer zwanger was. Twee weken later kreeg ik een miskraam en raakten we verzeild in een emotionele achtbaan. Tijdens mijn herstelperiode hield mijn man zich wonderlijk goed, maar zodra ik lichamelijk was aangesterkt, werd hij door het verlies geraakt. Hij was teruggetrokken, wilde geen familie bezoeken, wilde alleen maar thuis zijn. Ik wilde juist vergeten, doorgaan, onder de mensen zijn. Hoe ga je ermee om wanneer je als echtpaar met iets wordt geconfronteerd waar je beiden anders op reageert? 1) Vertel je partner wat je nodig hebt. Soms zijn emoties zo overweldigend dat je niet weet wat je nodig hebt. Heb je ruimte nodig? Wil je praten? Wil je mensen om je heen of juist niet? Luister naar de gevoelens van je partner. Je kunt allebei heel verschillende behoeften hebben. 2) Kom tot de kern van de zaak. Mijn man wilde zijn familie niet bezoeken en terwijl we daarover spraken, ontdekten we het echte probleem: hij dacht dat ze niet erg ondersteunend zouden zijn. Bovendien had hij niet de energie voor een rit van 1000 kilometer! 3) Wees bereid om compromissen te sluiten. Ik wilde ook wel iets leuks doen zónder zijn familie. We waren in staat om aan onze beide behoeften te voldoen door op te trekken met familieleden dichterbij huis. 4) Zoek hulp. Soms lukt het je niet om compromissen te sluiten. De een wil erover praten en de ander kan dat niet aan. Zoek een counselor of christelijke vriend die tijdelijk het gat kan vullen. Dat anderen met je en voor je bidden maakt een enorm verschil. Maar bescherm wel de intimiteit in je huwelijk en laat niets of niemand tussen jou en je partner komen.'

Dinsdag 21 januari

'Toen ik nog een kind was... Nu ik volwassen ben' (1 Kor.13:11)(NBV).

Van kindertijd naar volwassenheid begeleiden (1).

Vraag je je wel eens af of je tiener ooit volwassen wordt? Welkom in de zwaarste fase van het ouderschap! Een tiener kan schommelen tussen optimisme en pessimisme, opwinding en verveling, zelfvertrouwen en zelftwijfel, geluk en wanhoop, meedoen en afzondering, rust en drukte, samenwerking en tegenwerking - van de ene seconde op de andere! En wanneer je ze vraagt wat er mis is dan zeggen ze: 'niets' of 'ik weet het niet'. En de waarheid is: dat weten ze ook niet! Gebombardeerd door zijn veranderende biochemie navigeert je kind tussen de werelden van de kindertijd en de volwassenheid en heeft hij je begrip en geduld hard nodig. Voor hem kan de odyssee van de adolescentie grillig, pijnlijk en verwarrend aanvoelen. Kinderen kennen de rollen en regels van hun eigen wereld, volwassenen die van hen. Van kinderen wordt verwacht dat zij doen als kinderen en van volwassenen dat ze zich gedragen als volwassenen. Maar tieners hebben trekjes van beide werelden, maar behoren in geen van beide. Wanneer ze zich als een kind gedragen, mogen ze niet kinderachtig zijn. 'Word je ooit volwassen?' vragen we. Wanneer ze zich volwassen gedragen, zijn volwassen privileges niet toegestaan. 'Natuurlijk mag je niet... je bent nog een kind!' De werelden van volwassenen en kinderen zijn relatief duidelijk onderscheiden, stabiele en voorspelbare plekken. Maar dat geldt niet voor het vage rijk van je tiener. Ze wisselen tussen twee werelden, onzeker, noch vlees

noch vis, noch volwassene noch kind. Dus trekken ze naar leeftijdsgenoten die hun ervaringen delen, maar ze evenmin begrijpen. Wat hebben zij nodig? Ouders die begrip tonen en hen verzekeren: 'Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind, net als jij. Nu ik volwassen ben, ben ik over die verwarring heen gegroeid en dat zal jou ook gebeuren.'

Woensdag 22 januari

'... wees daarom bezonnen en nuchter...' (1 Petr. 4:7)(HSV).

Van kindertijd naar volwassenheid begeleiden (2).

De groei van kindertijd naar volwassenheid is een overgangperiode die veel wijsheid en liefde vraagt. Je tiener zal zich de ene keer kinderlijk voelen en gedragen en de andere keer als een volwassene. Aan jou de taak om te beseffen dat hij toch echt een volwassen persoon zal worden en zal blijven, ondanks zijn huidige gedrag! Het navigeren door zijn kind-volwassene worstelingen verhoogt de stress van je tiener waardoor hij soms het gevoel van controle verliest. Een aantal tips om hem te helpen een rijpe volwassene te worden: 1) Wees rationeel, niet reactief. Jouw rol vereist bezonnenheid en nuchterheid. Wees de volwassene, je kunt je kind niet helpen om volwassen te worden als je het zelf niet bent. 2) Wees zijn ouder, niet zijn maatje. Je kind heeft behoefte aan iemand die 'de touwtjes in handen heeft' om hem naar volwassenheid te leiden. Als jij uit je rol stapt omdat je bang bent voor de boosheid, afwijzing of het ongelukkig zijn van je kind, laat je hem over aan zijn eigen verwarrende manieren. Jij bent de rust die God in zijn storm geeft - de vuurtoren om hem te begeleiden. Op de korte termijn kan hij je waarden, regels, levensstijl en moraal achterhaald vinden. Verwacht niet minder, dat is inherent aan het ouderschap. Houd voet bij stuk! Wil niet 'cool' zijn door je normen te verlagen, daar win je het als ouder niet mee. Tieners zullen je uitdagen als je niet cool bent en ze zullen je uitdagen als je het wel bent. (Niets is zo 'niet cool' voor een tiener als een ouder die probeert om 'cool' te zijn!) Wees jezelf, houd je aan bijbelse normen, ze hebben het nodig dat jij karakter toont. Ja, ze zullen nu strijd met je voeren, maar als je vastberaden, liefdevol en consistent blijft, zullen ze in je voetstappen volgen.

Donderdag 23 januari

'Bemoedig elkaar daarom, en bouw de één de ander op...' (1 Tess. 5:11)(HSV).

Het gras is niet groener.

Micca Monda Campbell schrijft: 'Heb je ooit je partner stiekem wel eens vergeleken met een andere man of vrouw? Heb je wel eens gewild dat de ander wat attenter of spiritueler was of zich leuker kleepte? Als dat zo is, laat me je dan geruststellen dat het gras niet groener is aan de andere kant. Ook die man knipt zijn teennagels niet. En die vrouw masseert echt de voeten van haar man niet terwijl ze hem druiven voert! Onze echtgenoten zijn de mensen op wie we verliefd werden en vaak hebben ze gewoon behoefte aan een beetje bemoediging. In plaats van vergelijken en klagen kun je je partner beter koesteren daar waar hij of zij het het meest nodig heeft. Ik hoorde het verhaal over een knappe miljonair die met een vrij alledaagse vrouw was getrouwd. Het was het gesprek van de dag. 'Waarom is hij met haar getrouwd? Ze voldoet toch niet aan zijn standaard. Dat duurt vast niet lang!' Toen ze terugkwamen van een extra lange huwelijksreis leek het alsof de miljonair een andere vrouw bij zich had, een vrouw die

Het Woord voor Vandaag – week 04

straalde van vertrouwen en evenwicht. ‘Dat is het soort vrouw dat hij verdient,’ zei de dorpsroddelaarster. Toen zag ze iets interessants: het was dezelfde vrouw - compleet veranderd! Haar nieuwe echtgenoot had haar meegenomen, haar bemoedigd en haar zelfvertrouwen opgebouwd tot ze bij zichzelf begon te zien wat hij allang gezien had. Dus loop niet rond op het gras van de buurman, bemest je eigen gras door te kijken naar het goede in je eigen partner. Spreek bemoedigende woorden, erken zijn of haar pogingen tot verbetering, word zijn of haar cheerleader. De Bijbel zegt dat de liefde alle dingen bedekt, gelooft, hoopt en verdraagt’ (1 Kor.13:4,7)(HSV). Vergelijk niet maar vraag God om je te helpen je partner te zien zoals je ooit deed.’

Vrijdag 24 januari

‘... moet jij je gereedmaken om... de Jordaan over te trekken... naar het land dat ik... zal geven’ (Joz. 1:2)(NBV).

Klaar voor actie (1).

God zei tegen Jozua: ‘Nu mijn dienaar Mozes is gestorven, moet jij je gereedmaken om met heel dit volk de Jordaan over te trekken. Ga naar het land dat ik het volk van Israël zal geven. Elk stuk grond dat jullie zullen betreden geef ik jullie, zoals ik Mozes heb beloofd. Jullie gebied zal zich uitstrekken van de woestijn tot aan de Libanon, en van de grote rivier, de Eufraat... tot aan de Grote Zee in het westen. Zolang je leeft zal niemand tegen je kunnen standhouden. Zoals ik Mozes heb bijgestaan, zo zal ik ook jou bijstaan. Ik zal niet van je zijde wijken en je niet verlaten. Wees vastberaden en standvastig, want jij moet dit volk leiden wanneer ze het land veroveren dat ik hun zal geven, zoals ik hun voorouders gezworen heb’ (v. 2-6). Sta jij vandaag op een keerpunt in je leven, overweeg je een nieuw seizoen of een nieuwe opdracht en zit je erover in? Zo ja, merk dan twee dingen op in dit verhaal: 1) Toen zijn tijd kwam om te leiden was Jozua er klaar voor. Tot die tijd diende hij Mozes trouw en vond hij het prima om de nummer twee te zijn. Hij oefende geen druk uit en speelde geen politiek spelletje, hij bereidde zich gewoon voor. En toen hij klaar was, was het God die hem in rang verhoogde. 2) Hij ging verder dan zijn mentor. Mozes’ leiderschap eindigde waar het beloofde land begon. Onder Jozua’s leiderschap zou Israël er binnentrekken en zou het uitgroeien tot een grote natie. Elke dag die hij in de woestijn had doorgebracht had hem toegerust voor dit moment. God verspilt nooit ervaring. Alles wat je hebt meegemaakt - ook de dingen die je niet begrijpt - is een voorbereiding op wat God voor je in petto heeft.

Zaterdag 25 januari

‘Elk stuk grond dat jullie zullen betreden geef ik jullie, zoals ik Mozes heb beloofd’ (Joz. 1:3)(NBV).

Klaar voor actie (2).

Kun je je voorstellen hoe Jozua zich voelde toen hij in Mozes’ voetsporen verder ging? Hij had bevestiging nodig, zodat God hem vertelde: 1) ‘Elk stuk grond dat jullie betreden geef ik jullie.’ Met andere woorden, stap gewoon uit in geloof en eigen het je toe. Het is van jou, als je bereid bent ernaartoe te lopen en het in bezit te nemen. Zou het gemakkelijk zijn? Zou het ze in een nacht lukken? Nee, maar hun vertrouwen kwam uit de woorden ‘zoals ik heb beloofd’. Zoals het lied: ‘Staand op de beloften die niet kunnen falen, wanneer de gierende winden van twijfel

en angst waaien. Staand op het levend Woord zal ik zegevieren, staand op de beloften van God' 2) 'Zolang je leeft zal niemand tegen je kunnen standhouden' (v. 5). Zal je kritiek krijgen? Ja. Zal je worden aangevallen? Ja. Er waren 31 koningen, zeven volken en reuzen zo groot als telefoonpalen die hen opwachtten in het beloofde land. Maar elke strijd die je levert is alleen maar een kans voor God om zich sterk te betonen ten behoeve van jou. 3) 'Zoals ik Mozes heb bijgestaan, zo zal ik ook jou bijstaan' (v. 5). Als jij bezorgd bent over de toekomst, denk dan aan Gods trouw aan jou in het verleden. Aan het eind van zijn leven schreef Jozua: 'Nu ik de weg moet gaan die ieder mens wacht, moet u goed beseffen dat de Heer, uw God, geen van de beloften heeft gebroken die hij u heeft gedaan. Hij heeft ze alle gestand gedaan...' (Joz. 23:14). En de God die Jozua terzijde stond, zal jou terzijde staan.

Zondag 26 januari

'Bij de Heer is mijn leven veilig, voor wie zou ik bang zijn' (Ps. 27:1)(NBV).

Klaar voor actie (3).

Als je ooit je boeltje hebt gepakt en bent verhuisd naar een andere woning, weet je misschien nog dat je zei: 'Dit is de laatste keer dat ik verhuis!' Nu weet je hoe Jozua zich voelde toen hij bijna twee miljoen mensen naar een nieuw vaderland bracht. En zij deden het te voet. Dus zei God twee dingen tegen Jozua: 1) 'Wees sterk en zeer moedig' (Joz. 1:7)(HSV). Waarom? Omdat zijn vijanden hem zouden gaan aanvallen en zijn eigen volk eindeloze eisen aan hem zou stellen. Waar haal je de moed vandaan? Van deze woorden: 'Bij de Heer is mijn leven veilig, voor wie zou ik bang zijn.' De Willibordvertaling zegt hier 'De Heer is mijn burcht.' Een burcht of een bolwerk betekent een plek waar je veilig bent in Gods sterke armen. Een plek waar niets jou kan raken zonder dat het eerst langs hem gaat. Victor Hugo schreef: 'Heb moed voor het grote verdriet van het leven en heb geduld voor het kleine. En wanneer je met inspanning je dagelijkse taak hebt volbracht, ga dan slapen in vrede. God waakt.' 2) 'Ik zal je niet verlaten' (Joz. 1:5). Wie anders dan God zou zo'n belofte kunnen maken en zich eraan houden? Heeft hij woord gehouden? Ja! 'Zo schonk de Heer Israël het hele land, zoals hij hun voorouders onder ede beloofd had. De Israëlieten namen het in bezit en gingen er wonen. En de Heer gaf hun vrede aan al hun grenzen, precies zoals hij hun voorouders beloofd had. Geen van hun vijanden kon tegen hen standhouden, de Heer leverde al hun vijanden aan hen uit. Hij brak niet één van de beloften die hij Israël had gedaan. Hij deed ze alle gestand' (Joz. 21:43-45). En hun God is ook jouw God!